

HVA ER PRISEN FOR ET GODT LIV?

Det kan slås fast en gang for alle. Funksjonshemmede blir systematisk diskriminert i Norge, og aller mest gjelder dette for personer med utviklingshemming. 100.000 funksjonshemmede ønsker seg jobb. Personer med utviklingshemming finnes knapt i ordinært arbeidsliv og undersøkelser viser at stadig flere ikke har noen daglig virksomhet, de har lite eller ingenting å gå til. Dette gjelder i stor grad gjennom hele voksenlivet, ikke bare i en begrenset periode som alderspensjonist.

Kommunedirektørens forslag til handlingsprogram for 2021-2024 innebærer tiltak som vil øke den systematiske diskrimineringen av funksjonshemmede, øke ulikhet og utenforskap. Vi leser blant annet at det skal kuttes i brukerstyrt personlig assistanse (BPA), og reduseres i dagtilbudet til personer med utviklingshemming.

BPA ble rettighetsfestet som en del av regjeringens arbeid med å oppfylle konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne (CRPD). Gjennom brukerstyringen som er det sentrale i BPA skal funksjonshemmede selv og deres familier leve et liv på linje med andre i samfunnet. Barn skal få vokse opp i egen familie. Foreldre skal være i arbeid, og også ta vare på andre barn i familien. Funksjonshemmede skal ha mulighet til å styre eget liv, og leve etter egne preferanser. BPA legger til rette for selvhjelp og mestring som er uttalte hovedmål i Bærum kommunes planer, men allikevel foreslås det å kutte i tjenesten.

Et annet forslag som vil ramme funksjonshemmede hardt, er reduksjon i dagtilbudet til personer med utviklingshemming. Dette skal gjøres gjennom en strengere vurdering av vedtakene, ved å avvikle avdelingen i Myrvangveien, og øke samdriften med samlokaliserte boliger ved å bruke personalet derfra i dagtilbudet. Disse personene jobber i turnusarbeid, noe som vil føre til stadig utskifting av ansatte i dagtilbudet, behov for gjentakende opplæring, og medfølgende uro og utrygghet for de som skal bruke tilbudet. En annen viktig innvending er at en slik bruk av ansatte på tvers, gjør det enklere å organisere dagtilbudet permanent i egen bolig. Vi ser denne trenden allerede, og stadig flere utviklingshemmede kan risikere å leve hele livet med «tøflene på». Det er et ufravikelig prinsipp at bolig og tjenester må skilles fra hverandre for å unngå institusjonalisering og totalomsorg.

Dagtilbudet er en viktig arena. For de fleste av oss er det å gå på jobben en viktig del av vår identitet, og arbeidslivet bidrar til å skape en variert og meningsfull hverdag. Her treffer du andre, får tilgang til et sosialt liv, møter nye utfordringer, og dagene får struktur i form av skille mellom hverdag og helg. Dagtilbudet fyller den samme funksjonen som jobben for mange, og er ekstra viktig for dem som ikke har (eller får) mulighet til å delta i ordinært arbeidsliv. Denne gruppen har dessverre også ofte et begrenset sosialt liv ellers.

Bærum kommune skal oppfylle mål både når det gjelder egne handlingsplaner, når det gjelder å oppfylle rettighetene til personer med funksjonshemming, og FNs bærekraftsmål hvor bekjempelse av ulikhet er sentralt. Vi har mange eksempler på at kommunen ikke jobber bra nok for å oppnå disse målene. Sist vist gjennom oppslag i VG som viser at flere utviklingshemmede i kommunen har blitt fratatt grunnleggende rettigheter gjennom pandemien. Ledelsen har oppgitt at de ikke har hatt nok kjennskap til hva som har foregått i tjenestene. Dette sier noe om den manglende rettsikkerheten til personer med utviklingshemming.

Vi håper politikerne sier nei til den foreslåtte reduksjonen i tilbudet til funksjonshemmede. Vi håper de ønsker å bidra til mindre diskriminering og ulikhet, og

heller støtter tiltak som bidrar til oppfyllelse av grunnleggende rettigheter, likestilling og likeverd for funksjonshemmede innbyggere i Bærum.

NFU Bærum lokallag ønsker en større satsing på områdene hvor det er foreslått reduksjoner, sammen med andre viktige og nødvendige tiltak for å skape et likestilt Bærumssamfunn for alle.

Hilsen NFU Bærum lokallag

Unni Einerkjær, Sissel Mette Nyberg, Connie Næsborg, Anne Margrethe Tønnesen, Hilde S. Eriksen, Nina Bjørlykke og Alette Reinholdt